

[A. C. Normann.]

har set mange indberetninger derfra om de vanskeligheder, der beredes os. Men jeg mener, man burde have afventet de undersøgelser, de 15 ICNAF-lande var enige om at foretage, og som forudsattes i ICNAF, da USA stemte sammen med os. Jeg har en begrundet tro på, at truslen om importforbud af danske fiskerivarer ikke ville være blevet realiseret. Men regeringen er selvfølgelig i sin gode ret til at tro og gå ud fra, at denne eklatant GATT-stridige og mellem ansete lande stadig sjældnere form for handelskrig ville være trådt i kraft. Det er dog et spørgsmål, om prisformindsættelsen ved, at disse efterspurgte varer skulle sælges et andet sted, ville have svaret til det tab, standsningen af laksefiskeriet nu medfører. Har man søgt at veje tabet, såfremt vi mistede den afsætningsmulighed i De Forenede Stater, som vi har haft så megen glæde af, op med en omlægning til andre lande? Laks er jo en vare, der er temmelig efterspurgt. Og har man sammenholdt dette med de tab, som den situation, vi nu kommer ind i med totalt forbud, medfører for de bornholmske fiskere og måske også enkelte andre fiskere her fra Danmark og Færøerne, og begrænsningen i Grønland? Det drejer sig ikke bare om mange, mange penge i førstehåndsledet, som det er let at gøre op. Det drejer sig om mange penge i industrien, i eksportledet og på andre områder, som det er vanskeligt at gøre op.

Fiskeriministerens (Chr. Thomsen): Flere af ordførerne har været inde på samme problem, og jeg skal prøve, om jeg kan svare, sådan at det dækker mere end én ordfører. Men der er alligevel nogle af ordførerne; jeg gerne vil komme med enkelte bemærkninger til.

Hr. Erik Hansen lod til at være meget forbavset over, at de oplysninger og notater, han havde fået i fiskeriministeriet, svarede til, hvad jeg har sagt her i dag. Ærlig talt synes jeg, hr. Erik Hansen skulle have været mere forbavset, hvis der ingen overensstemmelse havde været mellem mine udtalelser og fiskeriministeriets oplysninger.

Når hr. Erik Hansen ikke har forstået det med afstemningen, vil jeg sige: russerne er ikke ved at stemme i 1971 frigjort for deres forpligtelse til totalforbud. De er stadig væk

bundet af deres 1969-afstemning om totalforbud. Det, man stemmer om, er fortsættelsen til de lande, der stadig væk fisker. Russerne er altså bundet, og derfor tror jeg ikke på, at der er noget som helst om snakken om, at russerne på noget tidspunkt prøver at overtage dansk fiskeri.

Må jeg så om det afsnit, som kom med så stor vægt, om fiskeriorganisationers deltagelse sige: vi skal nok sørge for i fiskeriministeriet, at fiskeriorganisationerne får repræsentation, når det drejer sig om de ordinære møder, og hvad der ellers er i kommissionen. Det kan hr. Erik Hansen være ganske rolig for.

Til hr. Kofoed vil jeg sige, at jeg ærlig talt godt forstår, at hr. Kofoed vil have erstatningen koncentreret denne gang. Første gang jeg blev stillet over for erstatningsspørgsmål vedrørende laksefiskeri ved Norge, var på Bornholm af hr. Kofoed og en kreds af bornholmske fiskere. Jeg spurgte, hvad der fandtes af papirer, tilsagn og eventuelle notater om de erstatningskrav, man havde. Det viste sig, at man ikke havde så meget som ét notat eller andet skriftligt om det. Jeg er fuldstændig klar over, at når spørgsmålet dukker op igen, går det nok ikke for hr. Kofoed at have så ringe styr på det som sidste gang. Men der er heller ikke her grund til nogen ængstelse, for regeringen har for længst taget det spørgsmål op. Der har allerede været holdt flere møder i det 5 mands udvalg, der skal se på spørgsmålet.

Til hr. Bertel Pedersen vil jeg sige, at det er klart, at når vi igen i 1972 skal diskutere laksefiskeriet ved Norge, må vi forsvare danske interesser så langt som muligt. Mere kan jeg ikke love. Jeg kan derimod sige om kvotaerne ved Grønland, at dér er det efter aftalen tilladt at flytte, hvis man fanger for lidt eller for meget det ene år.

Hr. Jørgen Peder Hansen talte om, at man kunne benytte laksebådene til grønlandsk laksefiskeri, og der var eventuelt andre muligheder. Jeg kan ikke love noget som helst herom. Jeg tror, det er rigtigt, at det 5 mands udvalg, der sidder og diskuterer erstatningsproblemet, får tid til og mulighed for at diskutere, om disse både på den ene eller anden måde kan ombygges, så de kan bruges andetsteds, eller om og på hvilken måde der skal gives erstatning. Det er mest rigtigt, at de får tid til at vurdere,